

A29 Stanisław Stefan Salmonowicz

ur. 15.04.1873 r. w Michałowie zm. w czasie II wojny w Poniewieżu

syn Alojzego Rafała (A21)

żona Joanna Woronicz c. Michała [zmarła pocz. 1946; pochowana w Bartoszycach]

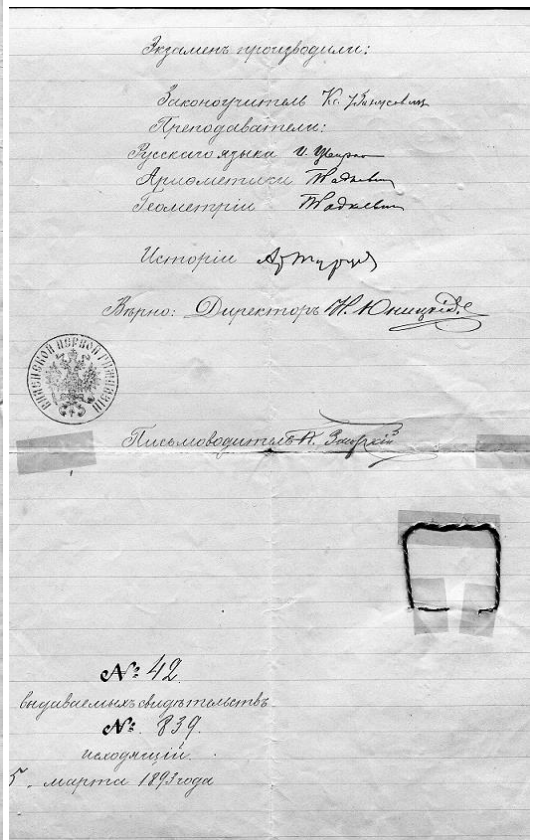
dzieci: Wanda (A291), Janina (A292)

- ochrzczony 21.06.1873 r. w kościele w Sołach

Stanisław Stefan Salmonowicz w wieku 19 lat

- uczęszczał do I Gimnazjum w Wilnie, ul. Ś-to Jańska 28 – świadectwo nr 42(839) z 5 III 1893 r.:

- ukończył Szkołę Handlową w Warszawie

- w wieku 29 lat był kawalerem

- w 1903(4) r. bierze ślub z Joanną Woronicz c. Michała herbu Herburt

- w lipcu 1904 r. przejmuje prawną opiekę – po śmierci rodziców w 1903 r. – nad niepełnoletnim bratem Jerzym Henrykiem (A32)

- pracował jako buchalter w Poniewieskim Towarzystwie Kredytowym

- mieszkał w Poniewieżu (pow. wiłkomirski, gub. kowieńska) przy ul. Sadowej 10

- 22.02.1927 r. praechodzi na emeryturę
- dnia 1 VIII 1929 r. udzielił żonie Joannie – sporządzonej przez notariusza Jana Mojgisa w Poniewieżu – nieograniczonej plenipotencji dot. wszelkiego majątku ruchomego i nieruchomego:

G e r b i a m a m a n o ž m o n a

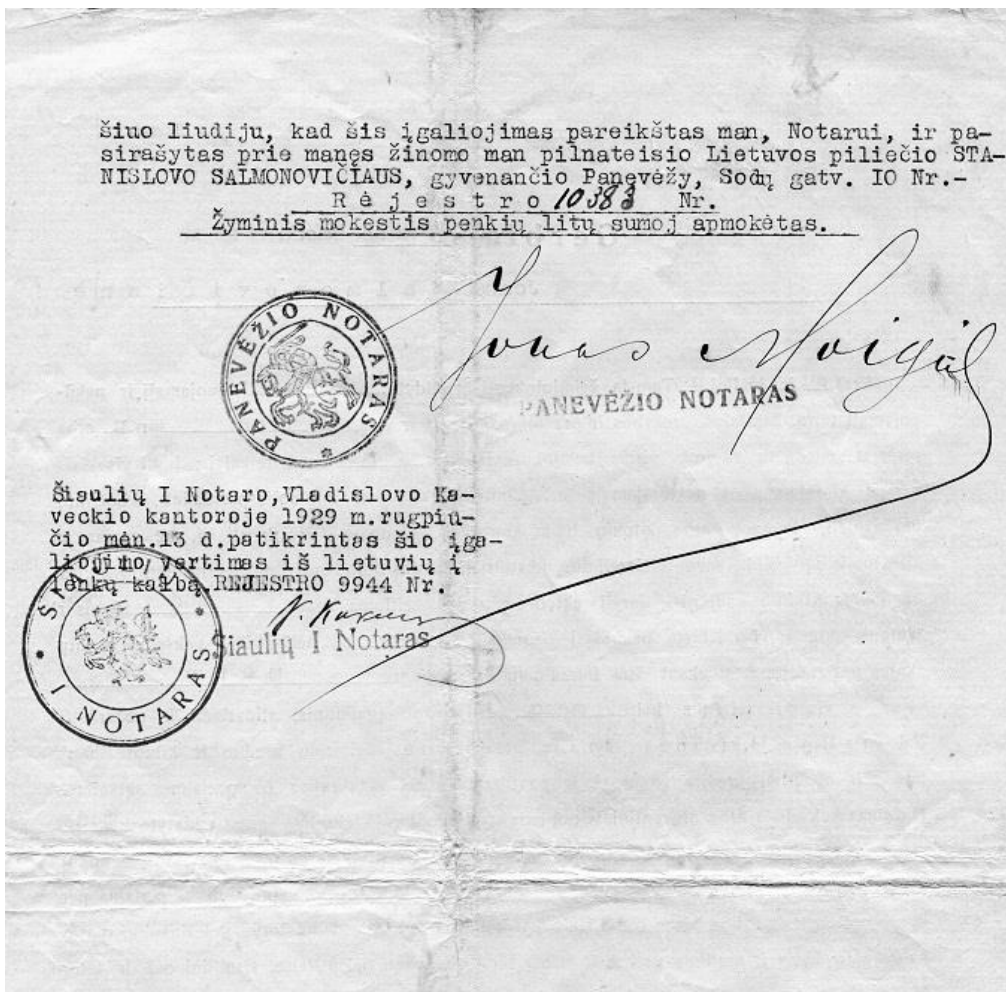
J o a n a S a l m o n o v i č i e n e !

Praš. au ir įgalioj. u. Tamstą šeimininkauti ir valdyti mano kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą, kapitalus, prekybos ir pramonės įstaigas ir visa, kam aš turi u arba turėsi u teisės, ir rūpintis visais be jokios išimties mano reikalais; įgyti visokiais būdais kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą, imti jį įkaitui ir nuomoti, pasidalinti, atidalinti, pardavinėti, dovanoti arba kitokiu būdu nusavinti, išnuomoti ir įkeisti jį, už sumas ir kitokiomis sąlygomis savo nužiūrėjimu, neišskiriant atsimetimo mokesnio, surašinėti visokias be jokios išimties sutartis, daryti aktuose visokius keitimus, gauti man iš visur pinigų, aktus ir visokį turtą, pasirašyti visur už mane, neišskiriant vekselių ir kitų skolos pasižadėjimų, atliekant visus formalumus ir atstojant man e – visur su visomis teisėmis, kaip mano visuotinis įgaliotinis; atidarinėti ir uždarinėti Valstybės Banke, jo kantorose ir skyriuose, prekybiniuose, savitarpio kredito ir kituose bankuose ir apskritai kredito įstaigose ir pas bankininkus einamąsias ir specialines sąskaitas, laiduotas vekseliais arba procentiniais popieriais, duodant solovekselius sumai atidaryto man kredito, pasirašant čekius ir atliekant bankuose visus be išimties formalumus, gaunant pinigų ir visokį turtą; iš bet kur gauti atsiųstus mano vardu pinigus perlaida per kredito įstaigas ir išdines arba paštu, taip pat gauti iš transporto kantorų, geležinkelių, pašto kantorų ir skyrių ir muitinių prekes ir visokį turtą; dalyvauti balso teise visuotiniuose ir kitokiuose akcininkų susirinkimuose ir bendrininkų bendrovėse ir draugijose ir perleisti mano akcijas ir dalis; dalyvauti administracijose ir trečiųjų teismuose, rūpintis visomis mano bylomis teismo, administracijos, savivaldybių ir kitose įstaigose ir pas visų valdybų valdininkus, duoti prašymus, skundus ir visokius raštus, duoti ir imti nuorašus, sužinojimus, pažymėjimus ir dokumentų originalus, kelti ieškomąsias bylas ir atsakinėti dėl keltų man ieškojimų, žodžių, vesti mano bylas teismuose su visomis teisėmis, išdėstytomis Civilinio Proceso Įstatymo 250 str., visiškai atstojant mane, pasirašant visur už mane ir atliekant visur visus formalumus visais be jokios išimties reikalais. Šį įgaliojimą visą, arba jo dalį Tamsta gali perduoti kitiems žmonėms su teise perduoti įgaliojimą kitiems; duoti Tamstai teisės naikinti įgaliojimus, kuriuos arba aš patį esu davęs, ar Tamsta ar Tamstos įgaliotieji, eidami šiuo įgaliojimu. Visu tuo, ką Tamsta ir Tamstos įgaliotieji šiuo įgaliojimu teisėtai padarys, aš tiki u ir dėl to neprieštarau si u.

Šis įgaliojimas priklauso mano žmonai Joanei, Mykolo dukteriai, S a l m o n o v i č i e n e i .-

Stancislavas Steponas Papalo Aloizos sūnus
Salmonovičienė

PANEVĖŽYS, tukstantis devyni šimtai dvidešimt devintų metų rugpiučio mėnesio pirmą dieną (1929 m. VIII-I d.) aš, Jonas Mojgis, Panevėžio Notaras, turįs kantorą Panevėžy, Vasario 16 dienos gatv. 20 Nr. (versti)-

- „ (...) na początku 1946 r. rodzina opuściła Litwę. Babcia, mama i ciocia podróżowały przez wiele dni wagonami bydłecymi, w oślakanych warunkach. Było tak źle, że jeszcze przed polską granicą babcia, Joanna Salmonowicz z Woroniczów, zmarła. Mama z ciocią, by przewieźć ciało babci do Polski, zostawiły cały majątek w formie łapówki Sowietom (...) wjechały do Polski biedne jak myszy kościelne. Babcia ostatecznie została pochowana na cmentarzu w Bartoszycach. (...)”
[informacja Janusza Salmonowicza, wnuka Joanny Salmonowicz]

Joanna Woronicz córka Michała Woronicza h. Herburt, właściciela dóbr-folwarku Józefowo, gm. i par. Remigola, pow. Poniewież

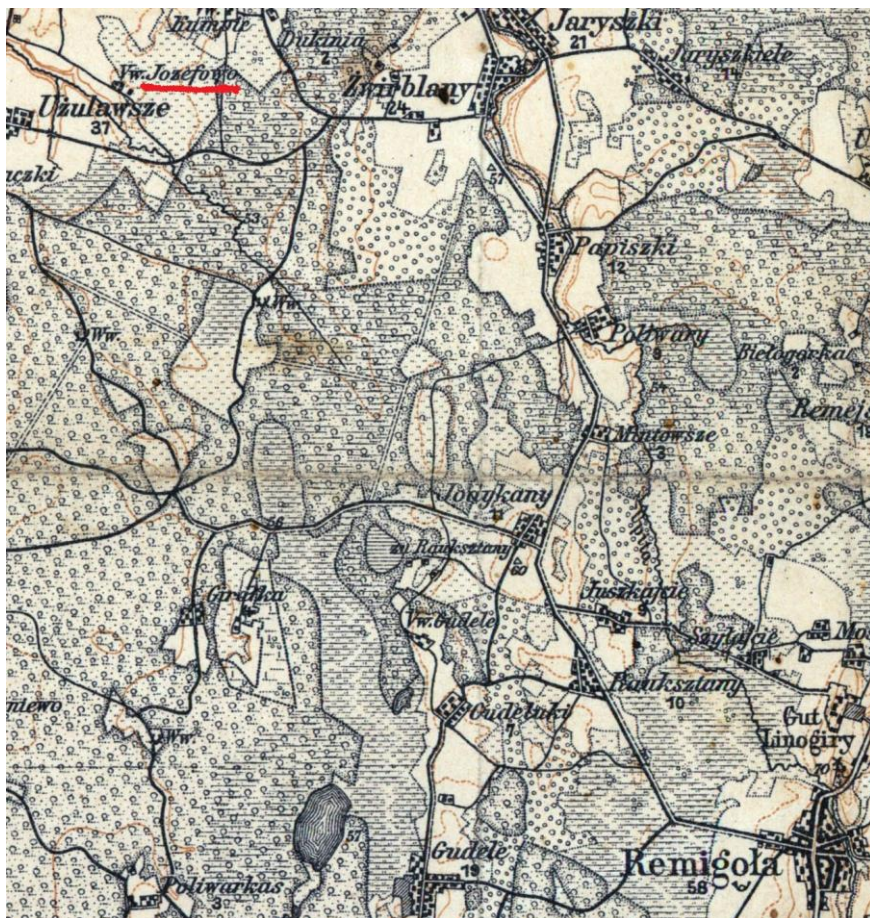
Herburt (rysunek herbu z ok. 1910 r.; z archiwum rodzinnego, z opisem: „W polu czerwonym trzy otluczone miecze srebrne o rękojeściach czarnych przesywają w gwiazdę złote jabłko. Klejnotni: Herburt, Kozika, Mierzewski, Modzelowski, Woronicz”

- „Przedstawienia amatorskie w Poniewierzu zorganizowano już w 1906 r. w mieszkaniu prywatnym. Wystawiono wtedy Michała Bałuckiego *Grube ryby*. Inicjatorami tego wieczoru artystycznego byli: Puhaczewska, Ryglewiczowa, **Woroniczówna-Salmonowiczowa**, Kozakiewiczowa, Ryglewski, Gradziński i **Salmonowicz**. Ponadto organizatorami życia tea-

tralnego w Poniewierzu byli też Stefan Mickiewicz, inż. Teleżyński, Zygmunt Szwoynicki i Włodzimirz Snarski. Po *Grubych rybach* w opuszczonych koszarach wystawiono sztukę Józefa Bliźnińskiego *Pan Damazy*. Wykonawcami byli: Puhaćewska, Szkudzińska-Malińska, **Woroniczówna-Salmonowiczowa**, I. Kozakiewiczówna, Huwaldówna, Teleżyński, **Salmonowicz**, Czerwiński, Niekrasz, Huwald, Chodakowski. W 1907 r. powstało w Poniewierzu Towarzystwo Dramatyczne, które miało własny lokal na przedmieściu Piaski. W skład zespołu dramatycznego weszły następujące osoby: Moszyński, Cz. Niekrasz, K. Brzeski, Z. Szwoynicki, Cz. Chodakowski, Z. Mojgis, S. Mackiewicz, W. Czerwiński, J.[erzy] **Salmonowicz**, Hrakańo-Horawski, Sipniewski, inż. Teleżyński, J. Kozakiewiczówna, Pałado, W. Snarski, J.[oanna] **Woroniczówna-Salmonowiczowa**, Puhaćewska, Huwaldówna. (...)"

(cyt. z: Miecz. Jackiewicz, Polskie życie kulturalne w Republice Litewskiej 1919-1940, Olsztyn 1997, Wyższa Szkoła Pedagogiczna)

Józefowo, pow. poniewieski, gm. Remigola (6 w.), dobra, Woroniczów [Sul XV cz. 2 s. 27] = ok. 25 km na pń.-wsch. od Poniewierza

mapa O19 Krakinów

?? Michał Woronicz – plenipotent „na wszelkich Dobrach, summach i majątku... JW Szymona Graffa Zabięły byłego Kasztelana i Jenerała Polskiego” [Kuryer Litewski nr 57 z 1816 r.]